

INFORMACJA

o podstawowych celach, źródłach i zasadach doktrynalnych, obrzędach religijnych

Rodu Przy-Jażni

I. Podstawowe cele, źródła i zasady doktrynalne Rodu Przy-Jaźni

Ród Przy-Jaźni jest realną, funkcjonującą wspólnotą religijną, dla której najistotniejsze jest działanie na jak najwyższych wibracjach, zestrojonych z częstotliwością Jaźni, czyli Absolutu. Ważny jest więc dla nas również rozwój osobisty, życie w zdrowiu, miłości i poczuciu spełnienia oraz jedności z sobą i innymi. To wszystko pojawia się spontanicznie wtedy, gdy wibrujemy na wysokich częstotliwościach. Jesteśmy wspierającym się z wyboru rodem, dokładającym wszelkich starań, by żyć w poczuciu połączenia z Jaźnią, zgodnie z jej przedwiecznymi prawami.

Na przestrzeni wieków różne religie utożsamiały swych bogów z różnymi elementami rzeczywistości, ze zjawiskami pogodowymi, roślinami i zwierzętami, różnymi postaciami. My wiemy, że nasza wiara spaja te wszystkie elementy w jedno. Nie ma boga jako oddzielonej od całości formy. To całość jest bogiem. Jaźń jest całością, manifestującą się w różnych przejawach, czyli również poprzez każdego z nas. To do niej się dostrajamy. Nasza wspólnota jest więc prawieczną, rzeczywistą kreacją, której my jedynie nadajemy formę, manifestując w ten sposób po prostu kolejny przejaw Jaźni.

Gdy Bóg - Jaźń postanowił przybrać formę, wybrał postać Umysłu, formę Myśli. To, że Wszechświat w istocie jest myślą, potwierdzają odkrycia fizyki kwantowej. Umysł Boga podzielił się na poszczególne dusze, po to aby Bóg mógł doświadczyć samego siebie w pozornie oddzielnym oraz rozdzielonym świecie. Rozdzielenie Umysłu Boga nie jest jednak prawdziwe ani stałe, ponieważ wszystkie dusze cały czas tworzą jeden, kompletny Umysł Boga.

Dusza, podejmując decyzję o fragmentacji, zstępuje do świata materialnego i przybiera postać konkretnego ciała. Wszystkie przedmioty, zwierzęta oraz ludzie posiadają więc pewną część Jaźni. Wspólnie, te przejawy Świadomości tworzą pewien spektakl, pewną sztukę której jedynym celem jest samo-przypomnienie sobie Jaźni, że fragmentacja nie nastąpiła, co można określić mianem duchowego przebudzenia. Moment przebudzenia dotyka zazwyczaj dusze dojrzałe, które gotowe są stanąć twarzą w twarz ze złudzeniami świata materialnego.

Po przebudzeniu, dusza zamiast dalej próbować oddzielać się od wszystkiego, postanawia do świadomości jedni powrócić. Jako iż droga duchowa jest trudna, skomplikowana oraz zawiąta, Jaźń ustanowiła nas wszystkich jako współtowarzyszy oraz przyjaciół na swojej drodze powrotu do świadomości Jaźni. Dzięki wspólnym spotkaniom i rytuałom, pofragmentowana Jaźń powraca do swojej własnej świadomości jedni. Dzięki pomocy członków wspólnoty, Jaźń każdej duszy świeci coraz mocniejszym blaskiem oraz światłem.

Istnieje wiele dróg dotarcia do Absolutu, czyli Jaźni. Droga każdego człowieka, każdej jednostki, jest indywidualna. Pomimo tego, przez część naszej drogi potrzebujemy swojej wzajemnej pomocy, aby wspólnie pojąć znaczenie miłości, znaczenia Pojednania, które są niczym innym jak rozpoznaniem naszej wspólnej, niepofragmentowanej Jaźni.

Nasze działania oraz wspólna organizacja ma za zadanie umożliwić nam oraz ludziom, którzy gotowi i zdecydowani będą przyjąć naszą wiarę, na podwyższenie własnych wibracji, czego konsekwencją jest większa świadomość jedni, Jaźni.

W momencie urzeczywistnienia czy też oświecenia dusza na zawsze stapia się z Absolutem, z Jaźnią. Każda oświecona osoba wspomaga Jaźń w przebudzeniu. Wszystkie osoby na drodze duchowej, zainspirowane przez Ducha, wspomagają Jaźń w procesie powrotu, w procesie budzenia się. Nawet ci, którzy bezpośrednio nie wyznają naszej religii.

Nasza religia nie wyklucza żadnej innej religii, wręcz przeciwnie, we wszystkich konstruktywnych działaniach wszystkich religii, organizacji kulturowych, charytatywnych oraz rządowych (pod warunkiem, że działania danego rządu służą obywatelom) dopatrujemy się potencjalnych przyjaciół, nie a wrogów. Nie jest naszym celem zwalczanie jakichkolwiek konstruktywnych ruchów dowolnych ludzi, mających na celu podnoszenie wibracji. Działania, które podnoszą wibracje mogą być bardzo proste, jak na przykład edukacja, kiedy uczy ona samodzielności, miłości do ludzi, świata oraz siebie. Także pomoc ubogim, organizacja wydarzeń kulturalnych na których ludzie mogą zostać faktycznie zainspirowani. Niestety spora część wytworów naszej obecnej cywilizacji zachodniej jest w swojej esencji zepsuta. Przykładowo pełne przemocy filmy, materializm i pogoń za pieniądzem za wszelką cenę, uzależnienie ludzi od wielkich firm, które starają się stworzyć wokół pracowników oraz innych członków rynku niezdrowie, wyzyskujące relacje. Wierzymy w równość, w równe prawa każdej jednostki. Każdy z nas na duchowym poziomie jest doskonale równy. Nie oznacza to oczywiście, że osoby które w swojej nieświadomości krzywdzą członków społeczeństwa nie powinny być od niego tymczasowo odizolowane. W tym sensie zrozumiałe dla nas jest istnienie organów, które wymuszają przestrzeganie prawa, jak na przykład Policja czy sądy. Wierzymy jednak mimo wszystko, iż taka dusza może zmienić decyzję na temat swojego postępowania jedynie pod wpływem miłości. Czasami miłość dla takiej osoby wydaje się być karą. Jednakże utrwalone w zachodnim społeczeństwie przekonanie, iż karą można zmienić podejście do życia takiej osoby, jest w oczywisty sposób błędne.

Wierzymy, że każda osoba ma oraz zasługuje na drugą szansę, na wewnętrzne rekolekcje, na nawrócenie. Wszystkie osoby, które działają dla dobra ludzkości nazywamy naszymi Braćmi i Siostrami. Także takie, które na daną chwilę zachowują się destruktywnie, na przykład przestępcy czy osoby które dopuszczają się różnych patologii również mogą w

pewnym momencie swojego życia zostać nawróconymi, natchnionymi przez Ducha. Przez to zostaną oni wewnętrznie oraz moralnie odnowieni. Takie duchowe przebudzenie jest we współczesnym czasie coraz częstsze. Oczywiście zdarza się ono nie tylko osobom, które same dopuszczały się różnych patologii. Bóg, czyli Jaźń, wybiera, kiedy jego światło wskaże taką jednostkę, taką Duszę, do przebudzenia.

Wszystkimi naszymi działaniami staramy się przyczynić do rozwoju ludzkości, w sposób świadomy i zrównoważony. Sprzeciwiamy się wielu patologiom istniejącym we współczesnym świecie, takim jak rabunkowe wykorzystanie oraz zaśmiecanie środowiska naturalnego, nadmierny konsumpcjonizm, wojny, konflikty rasowe, religijne, niewolnictwo, okrucieństwo wobec zwierząt, oraz wiele innych przejawów zbiorowej nieświadomości ludzkiej.

Każdą rzecz, którą czyni dana Dusza, czyni ona samej sobie. W percepcji oddzielenia, to zdanie nie ma absolutnie żadnego sensu, jest ono nielogiczne ponieważ percepcja zakłada, że jesteśmy oddzielonymi ciałami. A w Prawdzie, nie jesteśmy. Jesteśmy tą samą istotną.

Z tego powodu, nasze działania można podsumować w następującym zdaniu:

Czyń tak, jak Tobie chciałbyś aby zostało uczynione. Nie krzywdź innych, ponieważ szkoda na bliźnim jest Twoją własną szkodą. Wspieraj wszystkich, ponieważ wspierać będziesz sam siebie.

Zdania te dotyczą ogółu naszych działań, naszych postanowień oraz stanowią kwintesencję naszego podejścia do życia.

Każdy człowiek, bez względu na jego przewinienia oraz występki zasługuje na drugą szansę. Bóg, czyli Jaźń, nikogo nie wyklucza oraz nikogo nie potępia na stałe. Owszem, popełniając czyny, w sposób oczywisty niezgodne ze zdrowym rozsądkiem oraz z wolą Jaźni, takie jak na przykład zabójstwo z zimną krwią, kradzież dla osiągnięcia własnych korzyści, czy inne przejawy ciężkich przewinień - człowiek od Jaźni się oddala. Co warto podkreślić oraz zaznaczyć, to że to oddzielanie się od Jaźni, od Boga, dystansowanie od niej dokonuje się jedynie w świadomości jednostki. Bóg nie ma nikomu nic za złe, ponieważ to co wykonujemy w polu złudzeń, czyli w świecie materialnym ostatecznie nie jest aż tak istotne. Owszem, dla własnego dobrostanu nie krzywdzimy nikogo celowo. Rozpoznajemy we wszystkim samego Siebie - lecz nie musimy rozpaczać z powodu każdego "przewinienia" jakie pojawia się, na naszej planecie. Ostatecznie, wszystkie złudzenia się skończą i każda Dusza powróci do własnej Świadomości Jaźni. To całkowicie nieunikniony proces, a my jedynie po prostu go przyśpieszamy w swoim własnym, subiektywnym doświadczeniu. Nie da się na stałe oddzielić od Boga-Stwórcy czegokolwiek.

Głęboki relaks oraz medytacja, to stan umysłu, który naturalnie pojawia się w człowieku, kiedy tylko postanawia on aktywnie pamiętać oraz Trwać w Prawdzie. To stan połączenia ze wszystkim. W tym stanie człowiek staje się bardziej twórczy, aktywny, bardziej pomysłowy, zaradny a jego ciało ulega rewitalizacji.

Możemy trwać w stanie Połączenia zarówno czyniąc rzeczy w świecie materialnym, jak i chwilowo powstrzymując się od wszelkich aktywności, wyłączając się na chwilę z zewnętrznej gry materii aby spocząć w Duchu Jaźni.

Niekonieczne jest nadmierne gonienie za dobrami materialnymi, gdyż stanowią one jedynie chwilowe pomoce dydaktyczne w procesie pamięci o Świadomości Jedni. Każda rzecz może przybliżyć nas do Pamięci Jaźni, stąd otaczamy rzeczy uwagą oraz szacunkiem, ale bez popadania w materializm. Doceniamy to, co mamy, to co dostajemy, a przez co budujemy wewnątrz siebie świadomość obfitości i dostatku. Jesteśmy za to wszystko wdzięczni. Mając wybór pomiędzy rozwiązaniem bliższym naturze, a bardziej zaawansowanym technicznie, wybierzemy to prostsze i bardziej naturalne.

Wybór mamy również względem podejmowania szczególnych ścieżek pełnienia naszej posługi. Zależy nam na tym, by żyć możliwie jak najbardziej w zgodzie z naturą, a organizmy, a więc i nasze ciała traktujemy jako świątynie dla duszy oraz przejawów Jaźni. Każdy z nas ma prawo wyboru sposobu, w jaki się rozwija i w jak pełni posługę. Jeśli więc któreś z nas decyduje się na drogę związaną z pewnymi wyrzeczeniami, które podwyższają jego wibracje, to ma do tego pełne prawo. Wyrzeczenia te mogą dotyczyć m.in. określonych typów pokarmu, korzystania z osiągnięć technologii i medycyny, ingerencji w organizm oraz korzystania z rzeczy, które zakłócają naturalne funkcjonowanie organizmu.

W Rodzie Przy-Jaźni wszyscy rozumiemy, że nie szanując siebie, człowiek tym samym nie szanuje Jaźni. Podróż w kierunku Jaźni musimy zacząć od pracy własnej, dopiero wtedy możemy "kochać bliźniego swego jak siebie samego". Wtedy okazujemy szacunek ludziom, Istnieniu oraz Absolutowi i Jaźni. Dlatego członkowie Rodu zdają sobie sprawę z ogromnej odpowiedzialności, która na nich ciąży. Wiemy że najlepszą drogą do pomocy innym jest dbanie o swoje wysokie wibracje. W ten sposób świecimy przykładem dla innych. Pokazujemy w jaki sposób można żyć w miłości, zgodzie i harmonii z Naturą.

Uważamy, że codziennie życie, w którym dla członka Rodu dominuje samorozwój, jest pracą i pełnieniem naszej posługi. Jest też zarazem ofiarą, jaką codziennie składamy Jaźni, w intencji niesienia miłości.

II. Obrzędy religijne Rodu Przy-Jaźni

Wszystkie rytuały, ceremonie i praktyki, poprzez podniesienie wibracji, pomagają powrócić do stanu wewnętrznej spójności, poczucia jedności z Jaźnią. Wykorzystują wibracje, aby dostrajać się do niej. Każdy z członków Rodu może dowolnie wybrać rytuały, w których bierze udział. Ma możliwość przeprowadzania tylko niektórych z nich lub wypracować własne w zgodzie z duchem i doktryną Rodu.

Rytuałów, ceremonii i praktyk jest wiele. Niektóre z nich członkowie Rodu wykonują indywidualnie, inne natomiast podczas ceremonii, które możemy podzielić na cztery kategorie:

- Ceremonie Dźwięku
- Ceremonie Ciała
- Ceremonie Światła
- Ceremonia Ducha

Ceremonie Dźwięku

Ceremonie, których osiǳ jest dostrojenie się do wibracji Jaźni za pomocą dźwięków instrumentów i głosu. Praca z dźwiękiem, przynosząca wewnętrzną harmonię, odprężenie, relaksację, uzdrowienie ciała i ducha. Wibracje dźwięków umożliwiają zwiększenie samoświadomości, polepszają kontakt z ciałem oraz uważność, działają stymulująco na wyobraźnię i kreatywność.

Wibracje dźwięków rozpuszczają blokady energetyczne (zastę, skumulowane, niewyrażone emocje, stres w ciele), ułatwiają swobodny przepływ energii, aktywują procesy samouzdrawiania organizmu.

Podczas ceremonii dźwięku używamy przeróżnych instrumentów współczesnych i archaicznych, gdyż wpływają harmonizująco, tonizująco, uwalniająco, odprężająco na ciało, umysł i ducha. Poza instrumentami na ceremoniach można usłyszeć śpiew, śpiew biały, czy też pieśni, pomagające wrócić uwagą do serca i miłości do siebie i świata. Częstotliwości wytwarzane przez instrumenty, wspomagają uzyskanie stanu głębokiego odprężenia i zanurzenia w stanie alfa, w którym zatapiamy się w świadomości Jaźni.

Podczas ceremonii dźwięku często siedzimy w kręgu, stoimy, ruszamy się lub leżymy na przygotowanych matach i kocach. Relaksujemy się. Pracę z dźwiękiem łączymy często z

innymi działaniami. Wówczas pojawia się ruch i taniec, czasem wspólne śpiewanie i na końcu relaksacja na leżąco.

Inne ceremonie dźwięku łączymy z różnymi artystycznymi działaniami. Wierzymy bowiem, że sam akt tworzenia może być głęboko uzdrawiający i transformujący. Czasem więc podczas praktyki, malujemy obrazy, czytamy autorskie wiersze i poezję. Bywa również, że uczestnicy włączają się do współtworzenia muzyki.

Podczas ceremonii dźwięku wykorzystujemy często śpiew intuicyjny. Śpiew wypływający prosto z serca, pochodzący wprost z naszej Jaźni. Eksploruje autentyczny głos człowieka i wszystkie jego, często nieznane odcienie. Wpływa na harmonizowanie i pogłębienie oddechu, zejście w głąb siebie i nawiązanie swobodnego przepływu energii w śpiewającym. Uwalnia często ogromne pokłady emocji i napięć, które pozwala odblokować, przeżyć i zharmonizować w sobie. Co za tym idzie, podwyższa nasze wibracje. Ten nieskrępowany śpiew wzmacnia poczucie połączenia z grupą oraz Jaźnią. Przy wydobywaniu powtarzalnych dźwięków, mózg podwyższa częstotliwości, na których funkcjonuje. Częstotliwości te są wolne od ograniczających i racjonalizujących myśli. Zamiast tego harmonizują śpiewającego na wszystkich poziomach jego egzystencji.

Ceremonie Ciała

Nasze ciało traktujemy jako świątynię dla duszy, dla wyższego JA, dla przejawów Jaźni. Czczymy Jaźń poprzez dbanie o siebie. Tą celebracją wykonujemy poprzez Ceremonie Ciała, podczas których przeprowadzamy rytuały, związane z ciałem: ruchem, tańcem, masażami, ćwiczeniami psychofizycznymi, oddechem, pokarmem, czy działaniami wspomagającymi procesy zdrowotne organizmu. Ceremonie te pomagają nam wznieść się i utrzymać na wyższych wibracjach poprzez zabiegi związane z dbaniem o ciało.

Praktyka różnych form ruchu jest dla nas aktem oddawania hołdu Jaźni. Praktykujemy takie formy ruchu, które pozwalają zbliżyć się poprzez dużą Uwagę do swojej wewnętrznej istoty łączącej nas z Jaźnią, do pokochania swojego ciała – miejsca w którym przebywa nasza świadomość. Pokochania wszystkiego co z nim związane.

Dbając o swoje ciało jako świątynię Boga staramy się poznawać tradycyjne systemy, które łączą nas z miłością i podwyższają wibracje łączące z Jaźnią.

Niektóre rytuały opierają się na ruchu spontanicznym. Spotykamy się w kręgu, dzieląc się intencjami. Poruszamy się w rytm muzyki tańcząc na bosy, aby poczuć kontakt z

Ziemią i ugruntowanie. Wierzymy, że jest to podstawa funkcjonowania nas w związku z Ziemią, podstawa utrzymania zdrowia psychicznego.

Nasze ciało jest skarbnicą wiedzy, mądrości i tajemnic. Poprzez świadomy ruch budujemy z nim relację, zaczynamy odkrywać siebie na nowo, doświadczając swojej prawdziwej istoty, swojej prawdziwej natury. Odkrywając bezwarunkową wolność, miłość i spełnienie.

Niektóre rytuały obejmują masaże i różnorodne zabiegi, podczas których wykonujemy określone ruchy, wywierający wpływ rytm, w którym poruszają się tkanki, mięśnie, naczynia krwionośne i limfatyczne. Inne praktyki bazują na odblokowywaniu kanałów energetycznych w organizmie i przez to uwalniają przepływ energii Jaźni.

Ceremonie Ducha

To ceremonie, które służą podniesieniu naszych wibracji i zjednoczeniu z Jaźnią poprzez oddziaływanie na ducha i świadomość. Podczas nich praktykujemy m.in. medytację czy medytację prowadzoną. Łączymy poznawanie naszego ciała, przekonań oraz pragnień płynących z serca. Wprowadzając harmonię w te trzy aspekty nas samych, uwalniamy kreatywność, radość i miłość. Medytacja ta pozwala poznać samego siebie poprzez świadome spojrzenie na doświadczenia swoje oraz innych medytujących. Podczas medytacji uczymy się odczytywać sygnały płynące z ciała, emocji lub duszy. Uczymy się je nazywać oraz zmieniać na takie, które nas wspierają.

Jedną z najgłębszych ceremonii są spotkania kręgowie. Są one uzdrawiającym procesem, podczas którego zasiadamy w świętym kręgu, w którym wszyscy jesteśmy równi i nie oceniamy się wzajemnie. Do kręgu zapraszamy duchowych przewodników oraz naszych przodków co tworzy niezwykle połączenie na wielu poziomach istnienia.

Podczas innych ceremonii przeprowadzamy spotkania z przebudzonym nauczycielem, na aktywnym z nim dialogu. Odpowiedzi nauczyciela pojawiają się ponad normalnym ocenianiem, płynąc z przestrzeni głębszej prawdy wibracji Jaźni. W praktyce tej zauważamy, że nie jesteśmy tylko ciałem i umysłem, lecz częścią całej boskości Jaźni. Poprzez przebywanie we wspólnocie, słuchanie pytań i odpowiedzi innych osób, nabieramy dystansu do wydarzeń życia. Nasza uwaga zostaje przekierowana na nasze wnętrze, na źródło naszego istnienia.

Na Ceremoniach Ducha studiujemy tematy, które przynoszą duszy ukojenie, umysłowi transformację, sercu ekspansję a emocjom pokój. Zmiana odbywa się poprzez ducha. Głęboka miłość, poczucie wolności, pełnia szczęścia czyli funkcjonowanie na wysokich wibracjach. Oto nasz naturalny stan bycia.

Ceremonie Światła

Życia nie byłoby bez światła, dlatego praktykujemy rytuały związane z ogniem, przodkami, żywiołami i cyklami natury.

Bardzo dla nas ważnym rytuałem jest Ognisko Rodowe. Spotykamy się cyklicznie na ogniskach rytualnych. Podczas tych spotkań składamy dary naszym opiekunom, którzy jak wierzymy, są pośrednikami pomiędzy nami a Jaźnią. Ognisko jest szczególną ceremonią. Wymaga specjalnego miejsca dla palonego ognia. Przed jego rozpaleniem pracujemy nad wspólną intencją. Gdy już płonie ogień, umieszczamy w nim wdzięczność i prośby oraz intencje. Składamy też ogniowi dary w formie zbóż, traw czy różnych pokarmów, nasion, orzechów, owoców. Ogień przyjmuje nasze dary a jego transformująca moc podwyższa wibracje i łączy je z Jaźnią.

Rytuały żywiołów wyrażają szacunek dla Natury i jej cykli. Składamy w ofierze rozmaite kadzidła, które palone nawiązują do symbolu ognia a więc i światła a ich dym do powietrza. Ziola, piasek lub kamienie, odnoszące się do żywiołu ziemi, woda w specjalnym naczyniu lub nawiązujące do niej muszle. Każdą czynność wykonujemy z odpowiednią dbałością i intencją, nawiązującą do eteru, który jest odbiciem naszej świadomości.

Nieodłączną częścią Ceremonii Światła są rytuały związane z cyklami Słońca i Księżycy. Przejawia się w nich nasze połączenie z rytmem Natury. Kulminacyjne punkty drogi Słońca i Księżycy wyznaczają szczególne momenty w kalendarzu naszych praktyk.

Szczególne Ścieżki Posługi

Rozumiejąc, że każdy akt jest święty, niektórzy członkowie Rodu mogą wybrać szczególne ścieżki pełnienia swej posługi. Mają wolność wyboru tempa oraz sposobu wzrastania i szerzenia wiary. Ścieżki te wiążą się z wyrzeczeniami. Wyrzeczenia te są jednak tylko pozorne. Każdy z nas, który się ich podejmuje wie, że w rzeczywistości prowadzą do szybszego podniesienia wibracji, do pełniejszego bycia w jedności z Jaźnią. Ród szanuje i wspiera osoby, które dokonują tego wyboru. W tym celu mamy kilka szczególnych, wypracowanych przez lata dróg, które możemy obrać.

Niektóre z tych dróg dotyczą wyrzekania się określonych pokarmów, dóbr materialnych, obszarów aktywności, korzystania z technologii czy osiągnięć medycyny. Inne ścieżki dotyczą życia w sposób najbardziej ekologiczny z możliwych, czyli wyrzekania się niektórych wytworów cywilizacji lub technologicznych ingerencji w ich życie. Osoby, które wybierają tę ścieżkę kierują się wiarą, że jednym z celów Rodu jest dążenie do życia według praw Natury jako przejawów boskości w świecie.

Są też ścieżki wybierane przez tych, którzy kierują się głęboką świadomością, że ciało jest naszą świątynią. Polegają na wyrzeczeniu się ingerencji w organizm oraz rezygnacji z rzeczy, które zakłócają jego naturalne funkcjonowanie.